

Curaçaos konijn

Sylvilagus floridanus nigronuchalis

Toen de Spanjaarden in 1499 Curaçao ontdekten, ontdekten ze samen met het eiland indianen, de oorspronkelijke bewoners van Curaçao. Deze mensen leefden al honderden jaren op het eiland. In teksten uit die tijd werd beschreven hoe de indianen hier leefden van zeedieren (onder andere schelpdieren) en verschillende planten. Af en toe schoten deze indianen een konijntje die ze vonden in de dichte begroeiing. Dat was het soort konijntje dat we tegenwoordig ook nog kunnen tegenkomen als we in de mondi wandelen.

Vooral in de vroege ochtenduren of de late middaguren van de dag is de kans groot dat je het Curaçaos konijntje tegenkomt. Slank en klein als hij is, valt hij nauwelijks op tussen de takken en stengels van de planten in de mondi. Zijn kleurpatroon is perfect als bescherming tegen roofdieren, een perfecte schutkleur dus.

Iedereen noemt het diertje een konijntje. Toch is dit dier niet het eenvoudige konènchi die hij lijkt. Eigenlijk is hij helemaal geen konijn.

Meer informatie van de afdeling NME (Natuur en Milieu Educatie) van Carmabi is te vinden op:

Website: www.carmabi-educatie.org

Facebook: [carmabi NME education](https://www.facebook.com/carmabi.NME.education)

Instagram: [carmabi nme](https://www.instagram.com/carmabi_nme)

Cottontails

Het Curaçaos konijntje of konènchi (in het Papiaments) is geen konijn. Wetenschappers hebben ontdekt dat dit diertje juist meer familie is van de hazen. In het engels heeft men voor deze groep dieren een aparte naam: de cottontails. Noch in het Nederlands, noch in het Papiaments is er een aparte naam voor deze soort.

Het is natuurlijk duidelijk waarom het konijntje de naam cottontail heeft gekregen. Een van zijn meest bekende kenmerken is natuurlijk de hagelwitte staart die hij als hij rent omhoog steekt. Het diertje wordt ongeveer 35 centimeter lang en heeft een bruinachtige kleur. De haren zijn driekleurig. De onderkant van de haar is beige van kleur, in het midden is het geelachtig en aan de punten is het meestal zwart. Ook heeft het konijntje een grote zwarte

Waarom ik zo'n goede schutkleur heb?

vlek op zijn rug wat begint tussen zijn oren en doorgaat tot op zijn rug. De buik van het diertje is wit, net als de onderkant van zijn staart.

Maar wat is nu precies het verschil tussen de cottontail en een gewoon konijn? De cottontail is veel kleiner dan een 'gewoon' konijn. Daarbij komt ook nog dat hij langer is en dunner. De cottontails kunnen veel harder rennen dan een 'gewoon' konijn en kunnen zonder problemen een sprint nemen en bochten omrennen om te ontsnappen aan hun natuurlijke vijanden zoals de Warawara, die vaak best trek heeft in een konijnenbout.

Wist je dat...?

Voor slimme kinderen die nog meer willen weten

Staat op onze website nog veel meer informatie, filmpjes en kleurplaten. Of nog leuker; bezoek ons Marine Education Center bij Carmabi Piscadera!

Gewoonten en eetgewoonten

Een ander verschil tussen de cottontail en een gewoon konijn is de manier waarop ze jongen krijgen. Allebei de soorten behoren natuurlijk tot de groep van de zoogdieren. Zoogdieren zijn dieren die levende jongen op de wereld brengen. Ze leggen geen eieren, maar krijgen baby's die ademen en bewegen. Net zoals de mens. Als de baby's geboren worden dan zijn ze zo klein en kwetsbaar dat hun moeder voor ze moet zorgen, en ze moet zogen (melk geven) totdat ze groot en wijs genoeg zijn om zelf de wereld in te gaan.

Het gewone konijn die in de petshop te koop is, of die in Europa in het wild voorkomt graaft een hol onder de grond waarin zij haar jongen krijgt. Soms kunnen deze holen vele meters onder de grond doorlopen, totdat ze een complete bungalow met veel kamers heeft gegraven. In één van deze kamers krijgt ze dan haar jongen die hierin groot worden. Onze cottontail doet dat niet. Als het vrouwtje jongen moet krijgen graaft zij een klein kuiltje in de grond dat zij bekleedt met een tapijt van droge bladeren en haren die ze uit haar nek trekt.

Als de jongen zijn geboren verlaat de moeder vaak het nest om voedsel te zoeken. Als ze weg gaat bedekt ze het nest met een aantal grote bladeren. Zo is het een stuk moeilijker voor vijanden om het nest en de jongen te vinden. Soms gebruiken ze blaadjes van de mansalina om het nest af te dekken. Ook een mens die toevallig langs het nest loopt moet wel heel goed kijken om het nest te vinden.

Wist je dat...?

De cottontail, zoals we die kennen op ons eiland, is heel uniek. Nergens anders op de wereld komt hij voor zoals wij hem kennen. Daarom noemen we deze diersoort endemisch. Dat betekent dus dat het dier nergens anders zo voorkomt. Hij is een echte yu di Kòrsòu geworden. Daarom is het heel belangrijk dat we dit dier beschermen en behouden. In natuurparken als het Christoffelpark worden deze dieren goed beschermd. Ze mogen daar niet bejaagd worden. Er is alleen nog steeds geen wet die deze dieren officieel beschermt.

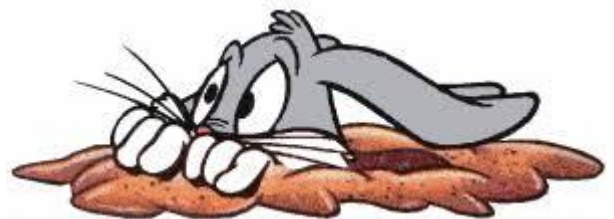
Afkomst

Maar waar komt het konijntje vandaan? Het is niet vanzelf op ons eiland ontstaan. We zijn omringd door water. En ook al liggen wij best dicht bij Venezuela en Aruba, toch liggen we veel te ver van elkaar verwijderd om te denken dat de dieren naar het eiland zijn gezwommen. Stel eens voor dat een klein diertje als het konijntje de hele afstand van Venezuela zou overzwemmen om op Curaçao aan te komen. Als ze al van water houden. Nee, er is een veel begrijpelijker verklaring voor de komst van het konijntje op ons eiland. We hebben al verteld dat toen de Spanjaarden in 1499 Curaçao ontdekten, ze met het eiland ook indianen ontdekten. Deze indianen jaagden onder andere op de konijntjes die op het eiland in de mondi leefden.

Het is bijna zeker dat deze indianen, die oorspronkelijk uit Venezuela kwamen en zijn overgevoerd naar de eilanden, deze konijntjes hebben meegenomen uit Venezuela en hier hebben losgelaten. De diertjes kregen het hier naar hun zin en begonnen zich voort te planten waardoor de indianen genoeg te eten hadden. Ook nu nog komt er in Venezuela een konijntje voor (een cottontail) die heel veel lijkt op onze konènchi.

schutkleur

Zoals al eerder verteld, zijn de konijntjes vooral te zien in de vroege ochtenduren of de late middaguren wanneer ze op zoek zijn naar voedsel. Overdag schuilt het diertje onder planten of in kuiltjes in de mondi. Hij houdt zijn lichaam plat op de grond zodat geen mens en geen dier hem kan zien. En dan speelt ook de kleur van zijn haren een grote rol, want als het diertjes zo plat tegen de aarde ligt heeft hij precies de kleur van de grond. Het konijntje komt tot op heden nog over het hele eiland voor.

voortplanting

Meestal krijgen cottontail vrouwtjes elke keer als ze jongen krijgen 2 jongen. Heel soms zijn het er drie. Als de jongen zijn geboren zijn ze blind en doof. In tegenstelling tot de jongen van muizen die helemaal kaal en roze worden geboren, hebben de kindertjes van de cottontail al hun haren al als ze geboren worden. De oogjes en de oortjes zijn gesloten. Na ongeveer anderhalve week gaan de oogjes open en beginnen de kleintjes rond te kijken. Ook de oortjes beginnen dan te werken. Normaal maken de kleintjes bijna geen geluid, alleen als ze echt honger hebben. Dan grommen ze een beetje. De cottontails krijgen niet slechts 1 keer per jaar jongen maar ze kunnen het hele jaar door kleintjes krijgen. Sommige hebben zelfs 3 of 4 keer een nest per jaar. En het vrouwtje zorgt zelf voor al deze kinderen want de vader is nergens te bekennen tijdens de geboorte en de opvoeding van de kleintjes.

Wil je nog meer weten over het curacaos konijntje?

Probeer dan de onderstaande weetjes verder op te zoeken op internet.

- Konijnen zijn net als andere zoogdieren warmbloedig.
- Konijnen zijn herbivoren en eten dus planten
- Planten worden 'producenten' genoemd, omdat ze zuurstof maken. Ze gebruiken zonne-energie om zuurstof te maken.

Veel plezier met het opzoeken en lezen van meer informatie.

Eten!

Het is vaak zo dat mensen die aan het konijntje denken meteen denken dat het diertje wortels eet, want alle konijnen eten wortels. Op Curaçao zijn niet veel wortels te vinden in de mondi, en waarschijnlijk lusten de dieren niet eens wortels. De cottontail eet vooral jonge blaadjes van struiken en grassen. Maar ze houden ook heel veel van de lange gele bonen van de indju en de lange zwarte bonen van de wabi. Ook lusten ze wel eens een sappig blaadje van de infrou cactus. Zonder op de stekels te letten wordt het sappige gedeelte van het blad opgepeuzeld. De infrou is niet alleen belangrijk voor hun omdat het vol met vitamines zit, maar ook omdat het sappige blad van deze cactus vol zit met water. En vooral op een eiland als het onze, waar er niet veel regen valt, is het zo belangrijk dat deze infrou's er zijn, zodat het konijntje voldoende vocht kan krijgen. Ook is het zo dat de tanden van een konijntje non-stop groeien. Als het diertje niet knaagt aan stevige en harde dingen, zoals takken en stammen, kunnen zijn tanden zo lang worden dat het diertje wondjes krijgt aan zijn bek. Ook door te kouwen op de infrou bladeren, slijpt het diertje zijn tanden en maakt ze ook schoon.

*My family from
Curacao don't eat
carrots? they can't
be family then*

